

W e h n e r T i b o r

Ez Van

/ Szamódy Zsolt fotóiról

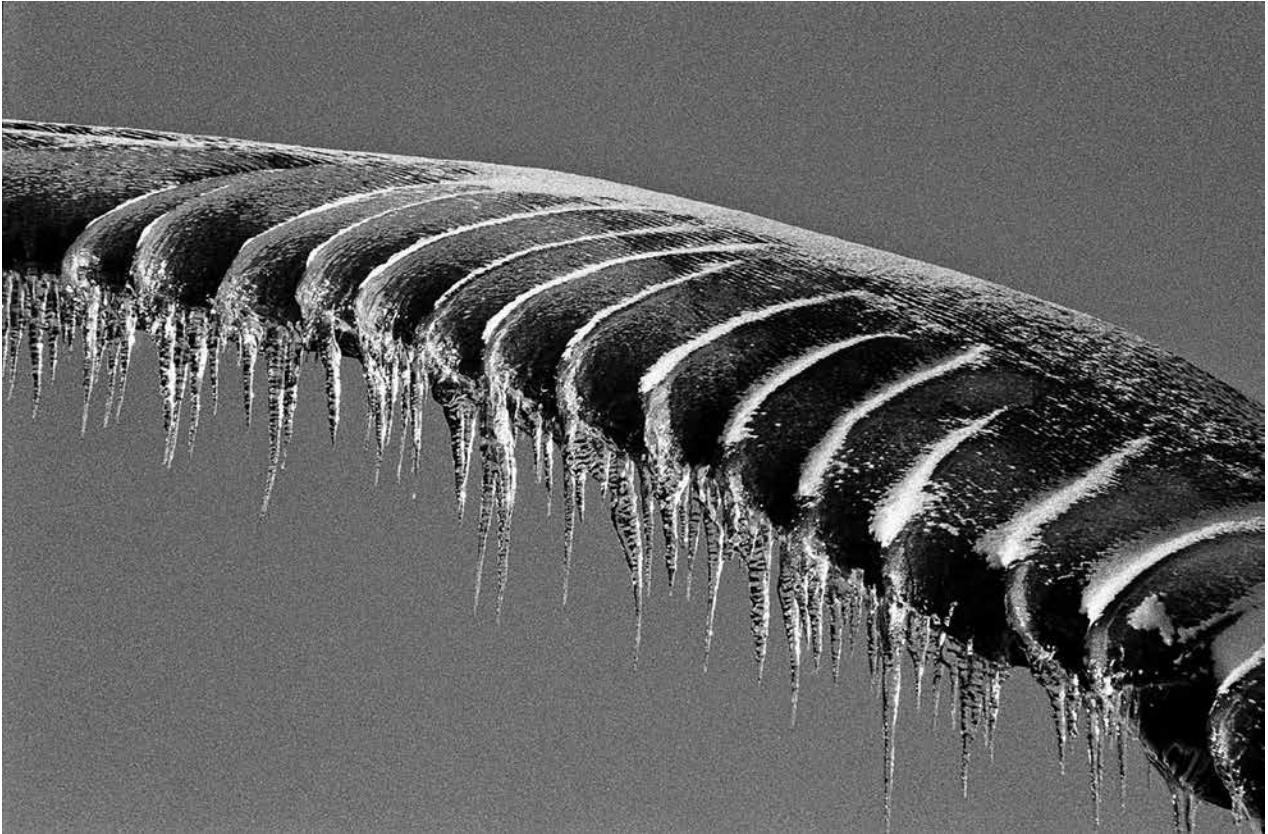
Az 1956-ban Budapesten született, 1984 óta Tatabányán, a szocializmus korszakának e magyarországi csinált városában élő és dolgozó Szamódy Zsolt az 1980-as években kezdett fotografálni. Mint a *Punkt* online fotográfiai magazin 5kérdés rovatának adott válaszaiból kiolvasható, pályája kezdetén e művész elsősorban szakkönyvekből, albumokból tájékozódott, illetve élsportoló, vívóversenyző, majd edző lévén a külföldi útjain beszerzett kiadványokból kapott inspirációkat. Szamódy Zsolt meghatározó jelentőségű, tankönyvszintű szakirodalmi alapanyagként hivatkozott Dulovits Jenő *Így fényképezek* című albumára, és a nyugati utazásain megismert művészek, Robert Doisneau, Herbert List, Franco Fontana, DonMcCullin és David Bailey munkáira, míg a magyar alkotók közül a kezdetektől

Korniss Péter, majd később, látóköre kiszélesedésével Török László, Tóth György, Kerekes Gábor és Kunkovács László munkássága ragadta magával. Fontos tájékozódási pont volt számára a közelebbi környezet, az akkor még Komárom megyeként nevezett térség intenzív fotóművészeti közege: a városi Bányász Fotókör a Tatabánya Fotóműhely közreműködésével történt 1986-os megalakulása és működése, valamint az experimentális fotó kétévenként megrendezett országos seregszemléje, a Balla András és alkotótársai által szervezett Esztergomi Fotóbiennálé anyaga.

Az első kiállítási fellépéseire 1986-tól került sor, hogy aztán napjainkig sűrűn, évente több alkalommal is újabb és újabb kollekciókkal mutatkozik be Komárom-Esztergom megye településein,

A Magyar Fotográfiai Múzeum kiállító tere.

Szamódy Zsolt Olaf, Szárny I., Turul Emlékmű / Tatabánya, 2007

Szamódy Zsolt Olaf, Leventeképző / Monostori erőd, Komárom, 1991

Budapesten és vidéki, esetenként külföldi városokban. Munkásságát 1981 óta díjak és ösztöndíjak, pályázati elismerések sora kíséri, s meglehetősen hosszú az alkotói tevékenységét kísérő szakirodalmi

hivatkozások, kritikai reflexiók bibliográfiai tételeinek sora is. Mindemellett rendkívül aktív művészeti-közéleti tevékenység is köthető a nevéhez, személyéhez: hosszú ideig, 2002-től 2015-ig a Magyar Fotóművészek

Szamódy Zsolt Olaf, *Önarckép* / *Csopak*, 1974

A Magyar Fotográfiai Múzeum kiállító tere.

Szamódy Zsolt Olaf, *Ez Van II.* / Balatonfüred, *Vízpart* sorozat, 1991

Szövetségének elnökeként (előtte és utána elnökségi tagjaként) tevékenykedett.

A technikai sokoldalúság, a különböző technikai megoldások variatív alkalmazása Szamódy Zsolt egyre terebélyesebb, egyre összetettebb fotográfusi életművével párosul a tatabányai művész három évtizedet átfogó képalkotó munkásságában, amelyben pontosan megjelölhetők az ágazati vonzódások, illetve a műfaji és a tematikai súly- és gócpontok. Így a pályakezdő alkotószakaszban a színes táj- és csendélet-kompozíciók, majd a tatabányai ipari emlékek létezés módjait, pusztulását, a bányavidék fokozatosan eltűnő munka- és életképeit rögzítő szociofotók együttese, később a tatabányai Öreg-tó pszeudolényének nyomait kutató, lírai konceptuális fotóetüd, s az ezredfordulót követően az Adria-eszményeinket átíró tenger- és tengerpartképek nagyszabású tájképsorozata, illetve a mikrojelenségekre koncentrálnak felvételek és a távoli, keleti, számunkra egzotikus vidékeket és városokat, civilizációkat, jelenségeket megörökítő riportfotók kollektívái illeszkednek a Szamódy-munkásságba.

S mindezekén túl van még egy masszív, határozott koncepcióra épülő, az életművet mintegy emblemati-

kusan jellemző, jelentőségteljes, nagyszabású képsorozat: a médiummá emelt-emelkedett, korszakokon átívelő történetet fókuszáló objektumot, a komáromi Monostori erődöt megörökítő felvételek gyűjteménye, amely talán – újabb fejezetet nyitva – az építészeti fotó kategóriájába sorolható, több száz kompozíciót felölelő képegyüttes. Szamódy Zsolt a csaknem ötven évig itt állomásozó, megszálló szovjet csapatok kivonulása után, 1991-ben járhatott első alkalommal Komárom városának e különös, hatalmas épületegyüttesében, hogy aztán a kilencvenes években többször rendszeresen, majd később, napjainkig egyszer-egyszer alkalomszerűen is visszatérjen ide feltárni és megörökíteni, dokumentálni e falak, e föld alatti és föld feletti külső és belső terek az idő lassú szorításában zajló történetének vizuálisan észlelhető és közvetíthető jelenségvilágát. Költői invencióval akár úgy fogalmazhatnánk, hogy a kövek, a falak állandóságában regisztrálta, kutatta, s folyamatosan regisztrálja, kutatja a rezdülésszerű változásokat.

Szamódy Zsolt Olaf *Ez Van* címmel megrendezett retrospektív kiállítása Kecskeméten, a Magyar Fotográfiai Múzeumban a Fotóhónap 2021 rendezvényeként 2022. január 9-ig látogatható.

Fotó: Szamódy Zsolt Olaf, Magyar Fotográfiai Múzeum